

Leilía

Texto final

SON DE LEILÍA

Cando no ano 89 nos xuntamos para cantar, non tiñamos nin idea do que nos esperaba como grupo... e como quen non quere a cousa, veu o primeiro concerto, a necesidade de ter un nome, Leilía, chegou a primeira entrevista, o primeiro artigo no xornal... o primeiro disco...

Na maioría dos casos estes acontecementos chegaron a nós da man de persoas que valoraban sinceramente o noso traballo e poñían empeño en dalo a coñecer. Coas súas ganas e o seu tesón deron azos e inxectaron luz a un proxecto que estaba callando.

Ó longo destes 15 anos seguimos recibindo alento e ánimo dos amigos, pero tamén dos descoñecidos e “anónimos” que acoden ós nosos concertos, que mercan os nosos discos e que contribúen a que o proxecto de Leilía sexa unha realidade, consolidándose día a día.

“Sempre e bo ter algo que agradecer...”

Esta frase xa a empregamos nos agradecementos do noso I é verdade I é mentira, e pasados uns anos non se nos ocorre ningunha outra que recolla mellor o sentimento de arroupamento que tantas mans amigas nos tenderon ó longo destes anos.

Sinceramente, grazas a TODOS por todo.